

La Sfânta Mare Muceniță Ecaterina, 25 noiembrie (Ρουμανικά, Romanian)

[Ξένες γλώσσες](#) / [Românesc](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Cuvânt al Înaltpreasfințitului Pantelimon, Mitropolit de Antinoe

(Patriarhia Alexandriei și a toată Africa)

Între datorii noastre de ucenici ai Întâiului Martir și Arhipăstor Hristos este și mărturisirea prin viață și martiriul credinței noastre în Hristos. Domnul nostru Iisus Hristos a confirmat aceasta prin următoarele cuvinte: Dacă lumea vă prigonește, dacă vă aruncă în temniță, dacă vă supune la înfricoșătoare și groaznice chinuri, ca să vă lepădați de numele Meu, atunci să știți că mai înainte de a vă prizoni pe voi, M-a prigonit mai înainte de toți pe Mine.

Domnul îi cheamă pe toți cei care vor să-L urmeze să pășească pe calea cea strâmtă și cu necazuri, care, în ciuda greutăților și contradicțiilor ei, duce la viața veșnică și în Împărăția Cerească a lui Dumnezeu.

Lumea și în mod deosebit omul lumesc, omul păcatului, cel care rămâne nepocăit în fața dumnezeieștii chemări la pocăință și la mântuire, este vrăjmaș față de Dumnezeu, față de Biserica Lui și față de acei creștini binecinstitori care se luptă în viața lor de zi cu zi să trăiască voia lui Dumnezeu. Lumea păcatului îi iubește doar pe acei oameni care sunt asemănători ei. Pe omul moral, virtuos și sfânt îl respinge și îl urăște, pentru că viața sfinților este o mustrare foarte înțepătoare pentru ei. Din acest motiv sfințitul psalmist îl prezintă foarte semnificativ pe păcătos că se adună cu alți oameni fără de lege și le propune să ridice de pe fața pământului pe cel drept, să-l îngroape în cele mai dinăuntru ale pământului până ce-l va șterge din amintirea oamenilor. ([περισσότερα...](#))